

Parlamentul României
Camera Deputaților

B.P. Nr. 520 din 16.05.2014

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

NOTĂ

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct.1 și pct.9 din Legea nr.643/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență nr.78/2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a centralelor termice și electrice de termoficare aflate în proprietatea consiliilor județene și locale

Către: Biroul permanent al Camerei Deputaților

De la: Secretarul general al Camerei Deputaților

Vă informăm că prin Decizia nr. 117 din 6 martie 2014, definitivă și general obligatorie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 336 din 08.05.2014, Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct.1 și pct.9 din Legea nr.643/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență nr.78/2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a centralelor termice și electrice de termoficare aflate în proprietatea consiliilor județene și locale și a constatat că dispozițiile sunt neconstituționale.

Potrivit prevederilor art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată, dispozițiile din legile în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

Menționăm că procedura de reexaminare a legii urmează să fie declanșată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.

Anexăm alăturat, Decizia Curții Constituționale nr. 117/2014.

Secretar General

CRISTIAN ADRIAN PANCIU

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 117

din 6 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului unic pct. 1 și pct. 9 din Legea nr. 643/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a centralelor termice și electrice de termoficare aflate în administrarea consiliilor județene și locale

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionuța Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 1 și pct. 9 din Legea nr. 643/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a centralelor termice și electrice de termoficare aflate în administrarea consiliilor județene și locale, excepție ridicată de Societatea Comercială „GDF Suez Energy România” — S.A (fostă Distrigaz Sud — S.A.) din București în Dosarul nr. 536/1.259/2011 al Tribunalul Specializat Argeș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 768D/2013.

La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, avocat Cristina Mihăilescu, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care arată că prin prevederile criticate a fost schimbat regimul juridic al centralelor termice și electrice de termoficare, în sensul că dreptul de administrare al consiliilor locale și județene asupra acestora a fost înlocuit cu dreptul de proprietate. Or, potrivit prevederilor constituționale, proprietatea publică este garantată și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale — comune, orașe, municipii și județe, iar potrivit Legii administrației publice locale nr. 215/2001, unitățile administrativ-teritoriale sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină și patrimoniu propriu, având capacitatea cerută de lege pentru a fi titular de drepturi și obligații, iar autoritățile administrației publice sunt consiliile locale, comunale, orașenești și municipale ca autorități deliberative. Așadar, titularii dreptului de proprietate nu pot fi decât statul și unitățile administrativ-teritoriale, și nu consiliile locale, sens în care menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie.

De asemenea, expune situația pe fond a cauzei. În final, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, și depune concluzii scrise.

Reprezentantul Ministerului Public arată că prevederile Legii nr. 643/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a centralelor termice și electrice de termoficare aflate în administrarea consiliilor județene și locale comportă anumite critici. Însă, având în vedere dispozițiile art. 16—17 din

Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale, precum și Hotărârea Guvernului nr. 104/2002, apreciază că dispozițiile criticate în prezenta excepție de neconstituționalitate nu au legătură cu litigiul dedus judecătii. În speța aflată pe rolul instanțelor de judecată, S.C. Termoelectrica — S.A. din București se află în procedura insolvenței, ca atare, sunt aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 536/1.259/2011, **Tribunalul Specializat Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 1 și pct. 9 din Legea nr. 643/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a centralelor termice și electrice de termoficare aflate în administrarea consiliilor județene și locale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „GDF Suez Energy România” — S.A din București (fostă Distrigaz Sud — S.A.) într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, având ca obiect antrenarea răspunderii patrimoniale în baza art. 131 din aceeași lege.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prin modificările aduse titlului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002, precum și prin completările efectuate prin legea de aprobare a acesteia s-a încălcat dispozițiile art. 44 și art. 136 din Constituția României întrucât se referă la asigurarea condițiilor de funcționare a unor centrale termice și electrice de termoficare aflate în proprietatea consiliilor județene și locale. Or, potrivit prevederilor constituționale, numai unitățile administrativ-teritoriale, respectiv comunele, orașele și județele, precum și municipiile declarate în condițiile legii, pot avea bunuri în proprietate publică sau privată. Ca urmare, consiliile județene și consiliile locale, în calitatea lor de autorități deliberative, nu pot avea un drept de proprietate publică, ci doar dreptul de administrare a bunurilor aflate în proprietatea publică sau privată a unităților administrativ-teritoriale.

Tribunalul Specializat Argeș opinează în sensul că dispozițiile atacate încălcă regimul juridic al proprietății instituit de art. 44 și art. 136 din Constituție în măsura în care consiliile județene și consiliile locale sunt autorități deliberative, or, din punct de vedere constituțional, unitățile administrativ-teritoriale sunt singurele care pot fi titularii dreptului de proprietate publică.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatul Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, susținerile părții prezente, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile articolului unic pct. 1 și pct. 9 din Legea nr. 643/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a centralelor termice și electrice de termoficare aflate în administrarea consiliilor județene și locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 10 decembrie 2002.

Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

„Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78 din 13 iunie 2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a centralelor termice și electrice de termoficare aflate în administrarea consiliilor județene și locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 27 iunie 2002, cu următoarele modificări și completări:

1. Titlul ordonanței de urgență va avea următorul cuprins:

„ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind asigurarea condițiilor de funcționare a unor centrale termice și electrice de termoficare aflate în proprietatea consiliilor județene sau locale. »

[...]

9. După articolul 7 se introduce articolul 8 cu următorul cuprins:

„Art. 8. — Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător și altor centrale termice și electrice de termoficare transferate, în condițiile legii, în proprietatea consiliilor județene sau locale.»”

Din analiza evoluției legislative a ordonanței de urgență reiese că art. 8 a fost modificat prin articolul unic pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2008 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a unor centrale termice și electrice de termoficare aflate în proprietatea consiliilor județene sau locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 21 martie 2008, astfel:

„Articol unic. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a unor centrale termice și electrice de termoficare aflate în proprietatea consiliilor județene sau locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 27 iunie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 643/2002, se modifică după cum urmează:

[...]

2. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător și altor centrale termice și electrice de termoficare, precum și altor sisteme centralizate de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice transferate în condițiile legii în proprietatea consiliilor județene sau locale.»”.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 3 privind teritoriul, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 120 referitor la principii de bază și art. 136 referitor la proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Din critica autoarei excepției de neconstituționalitate reiese că aceasta este nemulțumită, în principal, de faptul că Legea nr. 643/2002 modifică titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002, [articolul unic pct. 1], în sensul că termenul **„administrarea consiliilor județene și locale”** se înlocuiește cu **„proprietatea consiliilor județene și locale”**, fiind, astfel, schimbat regimul juridic al centralelor termice și electrice de termoficare, respectiv dreptul de administrare al consiliilor locale și județene asupra acestora a fost înlocuit cu dreptul de proprietate. Or, acest fapt este contrar prevederilor constituționale referitoare la proprietate, întrucât, potrivit prevederilor constituționale, numai unitățile administrativ teritoriale, respectiv comunele, orașele și județele, precum și municipiile declarate în condițiile legii, pot avea bunuri în proprietate publică sau privată. Ca urmare, consiliile județene și consiliile locale, în calitatea lor de autorități deliberative, nu pot avea un drept de proprietate publică, ci doar dreptul de administrare a bunurilor aflate în proprietatea publică sau privată a unităților administrativ-teritoriale. De asemenea, aceeași terminologie este folosită și la completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002, respectiv la introducerea art. 1 [articolul unic pct. 9].

II. Curtea observă că, astfel cum reiese din expunerea de motive la proiectul de lege [pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2000, care a devenit prin adoptare Legea nr. 643/2002], **„în conformitate cu prevederile Hotărârilor Guvernului nr. 1.088—1.094/2001, nr. 183—187/2002 nr. 498/2002 și nr. 104—105/2002 a fost aprobat transferul către autoritățile administrației publice locale a următoarelor centrale de termoficare din cadrul Societății Comerciale de producere a energiei electrice și termice „Termoelectrica” — S.A.: (...).”**

Potrivit art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 104/2002 publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 120 din 14 februarie 2002, **„se aprobă transmiterea fără plată a centralelor electrice de termoficare din Pitești, Iași, Brașov, Bacău, Oradea, Suceava, Timișoara și Borzești, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul privat al statului și din patrimoniul Societății Comerciale „Termoelectrica” — S.A. în domeniul public al municipiilor Pitești, Iași, Brașov, Bacău, Oradea, Suceava, Timișoara și Onești și în administrarea consiliilor locale respective”, [art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 104/2002], iar în anexa la hotărâre sunt „Datele de identificare a centralelor electrice de termoficare care se transmit din patrimoniul Societății Comerciale Termoelectrica — S.A.”**

Astfel, Curtea constată că dreptul de proprietate asupra centralelor termice și electrice de termoficare, la care face referire Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000, precum și Legea nr. 643/2002, a fost transmis din domeniul privat al statului și din patrimoniul Societății Comerciale „Termoelectrica” — S.A. în domeniul public al unor unități administrativ teritoriale și în administrarea consiliilor locale ale acestora.

III. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2002 a fost adoptată pentru a se asigura condițiile de funcționare a centralelor termice și electrice de termoficare aflate în administrarea consiliilor județene și locale, precum și pentru evitarea perpetuării unor situații de criză în asigurarea resurselor financiare necesare pentru susținerea programului energetic.

Prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002, intenția legiuitorului delegat a fost, astfel cum este precizat și mai sus, aceea de a reglementa condițiile financiare în care centralele termice și electrice de termoficare și funcționează și să își desfășoare activitatea, și nu aceea de a

schimba regimul juridic al acestora, acestea fiind deja transmise consiliilor locale prin hotărâri de Guvern.

IV. Din analiza procesului legislativ referitor la adoptarea Legii nr. 643/2002 se observă următoarele:

— titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002, în forma sa inițială avea următorul cuprins: „*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78 din 13 iunie 2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a centralelor termice și electrice de termoficare aflate în administrarea consiliilor județene și locale*”;

— la secțiunea amendamente admise s-a propus: „*Titlul ordonanței va avea următorul cuprins: Titlul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a centralelor termice și electrice de termoficare aflate în proprietatea consiliilor județene și locale*”;

— la rubrica în care se motivează necesitatea modificării titlului ordonanței se arată că: „*În conformitatea cu Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia și conform protocoalelor încheiate, centralele termice și electrice de termoficare trec în proprietatea unităților administrativ-teritoriale care decid cum vor face administrarea.*”

Ca atare, rezultă că, deși intenția legiuitorului a fost de a se preciza că aceste centrale termice și electrice de termoficare se află în **proprietatea unităților administrativ-teritoriale, respectiv de a face o corelare legislativă cu Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, terminologia folosită în textul legal supus controlului de constituționalitate este improprie.**

V. Având în vedere principiul general de drept potrivit căruia o normă juridică trebuie interpretată în sensul său pozitiv, generator de efecte juridice, modalitățile juridice de interpretare a unei norme legale trebuie să aibă în vedere nu numai litera, ci și spiritul legii, astfel încât rezultatul aplicării practice a normei juridice să fie cât mai aproape de finalitatea urmărită de legiuitor, care nu poate fi prezumat *ab initio* că își exercită rolul de legiferare în sensul negării atât a drepturilor și libertăților fundamentale consacrate de Constituție, cât și a principiilor constituționale.

Potrivit prevederilor art. 136 alin. (1) și (2) din Constituție „*Proprietatea este publică sau privată*”, iar „*Proprietatea publică este garantată și ocrotită prin lege și aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale*”.

Unitățile administrativ-teritoriale (respectiv comunele orașele, municipiile și județele) „*sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină și patrimoniu propriu*” [art. 21 alin. (1) teza întâi din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007].

Totodată, în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 121 consiliile locale alese și primarii aleși sunt autorități ale administrației publice, prin care se realizează autonomia locală în comune și în orașe, și funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe. Potrivit art. 1 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 215/2001, autoritățile deliberative sunt: „*consiliul local, consiliul județean, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor*”.

În acest context, Curtea observă că înlocuirea, prin articolul unic pct. 1 și pct. 9 din Legea nr. 643/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a centralelor termice și electrice de termoficare aflate în administrarea consiliilor județene și locale, a sintagmei „*centralelor termice și electrice de termoficare aflate în administrarea consiliilor județene și a consiliilor locale*” din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002 cu sintagma „*a unor centrale termice și electrice de termoficare aflate în proprietatea consiliilor județene sau a consiliilor locale*” impietează asupra dreptului de proprietate al unităților administrativ-teritoriale, astfel cum este prevăzut de art. 136 din Constituție [art. 135 din Constituție nerevizuită], întrucât titularii dreptului de proprietate nu pot fi decât statul și unitățile administrativ-teritoriale, respectiv comune, orașe, municipii și județe, iar nu consiliile locale sau consiliile județene, care sunt autorități deliberative.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 1 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „GDF Suez Energy România” — S.A. din București (fostă Distrigaz Sud — S.A.) în Dosarul nr. 536/1.259/2011 al Tribunalului Specializat Argeș și constată că dispozițiile articolului unic pct. 1 și pct. 9 din Legea nr. 643/2002 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2002 privind asigurarea condițiilor de funcționare a centralelor termice și electrice de termoficare aflate în administrarea consiliilor județene și locale sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului Specializat Argeș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

NOTĂ

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Lege 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Către: Biroul permanent al Camerei Deputaților

De la: Secretarul general al Camerei Deputaților

Vă informăm că prin Decizia nr. 176 din 26 martie 2014, definitivă și general obligatorie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 13.05.2014, Curtea Constituțională a admis obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Potrivit prevederilor art. 147 alin. (1) din Constituția României, republicată, dispozițiile din legile în vigoare constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale, dacă, în acest interval, Parlamentul nu pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

Menționăm că procedura de reexaminare a legii urmează să fie declanșată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată.

Anexăm alăturat, Decizia Curții Constituționale nr. 176/2014.

SECRETAR GENERAL

CRISTIAN ADRIAN PANCIU

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 351

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 13 mai 2014

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
Decizia nr. 118 din 6 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	2-4	199.	— Decizie privind numirea unor reprezentanți ai statului în Consiliul de administrație al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate	14
Decizia nr. 119 din 6 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing	4-5	200.	— Decizie pentru eliberarea doamnei Georgeta Bratu din funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice	14
Decizia nr. 127 din 6 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 108 ⁵ alin. 3 din Codul de procedură civilă din 1865	6-7	201.	— Decizie privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, a funcției publice din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice de către domnul Cristian Robert Boldea.....	15
Decizia nr. 145 din 18 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 din capitolul I al anexei nr. 5 la Legea nr. 63/2011 privind încadrarea și salarizarea în anul 2011 a personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ	8-9	202.	— Decizie pentru numirea domnului Mihai Gogancea-Vătășoiu în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Agenției Naționale de Administrare Fiscală	15
★		203.	— Decizie privind prelungirea detașării, începând cu data de 1 iunie 2014, a doamnei Romfeld Măria Magdolna, inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, în funcția publică vacantă de director general al Direcției generale administrație publică locală din cadrul aparatului propriu al Consiliului Județean Harghita....	16
Opinie separată	10-11			
Decizia nr. 176 din 26 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	11-13			

3. Nici susținerea Guvernului în sensul ca această diferență este doar o situație de tranziție, până la intrarea în vigoare în totalitate a Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, nu poate fi primită în susținerea constituționalității textului criticat.

Aceasta deoarece, pe de o parte, legea invocată nu are un termen concret de intrare în vigoare, momentul producerii efectelor sale depinzând de o reglementare ulterioară (ceea ce pune în discuție inclusiv previzibilitatea acestei legi), iar pe de altă parte nu prezintă relevanță pentru constituționalitatea normei perioada de activitate a sa. Astfel, atât normele temporare, cât și cele permanente trebuie să respecte în

totalitate dispozițiile constituționale, iar faptul că o discriminare va fi înlăturată în viitor nu este de natură să salveze actul de viciu de neconstituționalitate.

Astfel de derapaje discreționare ale legiuitorului trebuie sancționate de Curtea Constituțională garantul supremației Constituției, drepturile fundamentale și protejarea lor în mod egal fiind piloni de bază ai democrației constituționale.

Având în vedere cele de mai sus, textul este neconstituțional în măsura în care compensația tranzitorie nu se acordă și persoanelor care, fiind încadrate în aceleași funcții înainte de 1 ianuarie 2010, au obținut titlul de doctor ulterior acestei date.

Judecător,

Prof. univ. dr. Mona-Maria Pivniceru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 176

din 26 martie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Victor Văduva în Dosarul nr. 3.718/1/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 33D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 martie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga, și au fost consemnate în încheierea din acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 25 martie 2014, când, având în vedere imposibilitatea constituirii completului, a amânat pronunțarea pentru data de 26 martie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din data de 14 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 3.718/1/2013, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Victor Văduva cu ocazia soluționării unei contestații formulate împotriva Hotărârii Secției pentru judecătoria a Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a respins propunerea de delegare a autorului excepției în funcția de președinte al Secției pentru cauze penale din cadrul Judecătoriei Constanța.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textul criticat este neconstituțional, întrucât face posibilă promovarea în funcții de conducere, în condiții mai facile, a magistraților foști avocați, față de magistrații care au avut alte profesii dintre cele prevăzute de dispozițiile art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 înainte de a accede în magistratură. În continuare face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 785/2009, considerând că argumentele ce au dus la admiterea excepției în acea speță se aplică *mutatis mutandis* și speței actuale.

5. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal**, fundamentându-și opinia pe motivele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 785/2009, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Dispozițiile criticate constituie o încălcare a principiului egalității și nediscriminării, prin instituirea unui tratament diferențiat unor cazuri egale, în lipsa unei justificări obiective și rezonabile, și contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului,

pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Avocatul Poporului** arată că legiuitorul nu are constrângeri de rang constituțional în stabilirea soluției legislative privind numirea judecătorilor sau procurorilor în funcțiile de conducere. Astfel, acesta este în drept să stabilească o serie de condiții necesare pentru numirea într-o funcție de conducere, în condițiile în care exercitarea unei funcții de conducere nu este un drept fundamental. Intenția legiuitorului a fost aceea de a realiza o distincție între momentul admiterii în magistratură și cel al numirii într-o funcție de conducere. Apreciază că, în realitate, autorul excepției urmărește completarea dispoziției criticate din Legea nr. 303/2004, prin recunoașterea la calculul vechimii necesare pentru numirea în funcții de conducere a tuturor profesiilor avute în vedere la calculul vechimii necesare pentru admiterea în magistratură, ceea ce, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, este inadmisibil, întrucât Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu care a fost sesizată, neputându-le modifica sau completa.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA.

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu următorul conținut: „La calcularea vechimii prevăzute la alin. (1) se ia în considerare și perioada în care judecătorul sau procurorul a fost avocat.”

11. În opinia autorului excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că atât autorul acesteia, cât și Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal își fundamentează opiniile, în sensul neconstituționalității dispozițiilor criticate, pe motivele reținute de instanța de contencios constituțional în Decizia nr. 785 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 15 iunie 2009, prin care s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Astfel, Curtea apreciază că este necesară o analiză comparativă a celor două situații pentru a stabili dacă cele reținute în decizia menționată se aplică *mutatis mutandis* și în cauza dedusă controlului de constituționalitate.

13. Curtea remarcă că dispozițiile art. 44 din Legea nr. 303/2004 reglementează condițiile de participare la

concursul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare, stabilind vechimea necesară în funcția de judecător sau procuror pe care candidatul trebuie să o aibă pentru a putea participa la concurs.

14. Totodată, în ceea ce privește dispozițiile art. 50 din Legea nr. 303/2004, criticate în cauza de față, Curtea reține că acestea reglementează condițiile pentru numirea în funcții de conducere, stabilind vechimea necesară în funcția de judecător sau procuror pe care candidatul trebuie să o aibă pentru a putea fi numit.

15. Curtea observă că pentru ambele situații se prevede că la calculul vechimii necesare se ia în considerare și perioada în care judecătorul sau procurorul a fost avocat, textul de referință în ceea ce privește concursul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare — art. 44 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 — fiind declarat neconstituțional.

16. Curtea constată că cele două situații sunt similare, considerentele reținute de Curtea Constituțională în decizia anterior menționată aplicându-se *mutatis mutandis* și în cauza de față.

17. Cu acel prilej, Curtea a reținut, în esență, că în ceea ce privește condițiile ce trebuie îndeplinite pentru a accede la funcția de judecător sau procuror la instanțele sau parchetele superioare se instituie un privilegiu în favoarea celor care au fost avocați, în detrimentul tuturor celorlalți.

18. Ținând cont de faptul că, la momentul înscrierii la concursul de admitere în magistratură, toți candidații au fost considerați egali sub aspectul profesiei și al vechimii necesare potrivit art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, este încheitabilă oferirea unui asemenea tratament privilegiat la un moment ulterior unei anumite categorii de magistrați.

19. Nimic nu justifică apariția unei diferențieri între cele două momente din cariera unui magistrat, respectiv momentul admiterii în magistratură și cel al promovării. De vreme ce au fost declarați admiși la concursul de admitere în magistratură, nu se poate presupune decât că toți magistrații, indiferent de funcția în domeniul juridic pe care au avut-o anterior, au evoluat și s-au perfecționat în cadrul unor repere profesionale similare, neexistând niciun motiv pentru conferirea unei mai mari îndreptățiri la promovarea la instanțele sau parchetele superioare unei anumite categorii, între magistrați, pe parcursul dezvoltării profesionale, nu pot exista decât eventuale discrepanțe generate de gradul individual de pregătire, nicidecum de împrejurări particulare, anterioare admiterii în magistratură.

20. Diferențierea nu se poate justifica nici pe considerentul că activitatea pe care o desfășoară avocații este mai apropiată de cea pe care o desfășoară judecătorii și procurorii. Același lucru se poate spune și despre alte categorii de juriști, printre cele mai sugestive exemple în acest sens fiind asistenții judiciari (care participă alături de judecători în completele care soluționează litigii de muncă), grefierii cu studii superioare juridice (care sunt auxiliari ai justiției, fiind îndeaproape implicați în partea procedurală a activității jurisdicționale) ori magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție (care au un statut foarte asemănător judecătorilor, condițiile generale de numire a lor fiind cele prevăzute pentru funcția de judecător și procuror, iar dispozițiile Legii nr. 303/2004 privind incompatibilitățile și interdicțiile, formarea profesională continuă și evaluarea periodică, drepturile și îndatoririle, precum și răspunderea

disciplinară a judecătorilor și procurorilor aplicându-se în mod corespunzător și acestora).

21. Este de asemenea adevărat că tipul de activitate desfășurată anterior admiterii în magistratură de alte categorii de juristi, cum ar fi, spre exemplu, persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului ori al Administrației Prezidențiale, este greu să fie asimilat cu activitatea jurisdicțională și, implicit, vechimea în astfel de funcții să fie asimilată vechimii în magistratură necesară pentru înscrierea la concursul de promovare la instanțele sau parchetele superioare.

22. Tocmai de aceea soluția pentru îndepărtarea stării de neconstituționalitate rezultată din condițiile diferențiate pe criteriul funcției anterior deținute, prevăzute de textul de lege criticat, nu poate fi decât constatarea existenței unei inegalități, contrare prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

23. Având în vedere că cele statuate prin Decizia nr. 785 din 12 mai 2009 se aplică *mutatis mutandis* și în cauza dedusă controlului de constituționalitate, pentru aceleași considerente, Curtea urmează să admită excepția și să constate neconstituționalitatea dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

24. Distinct de cele reținute în decizia menționată, Curtea constată că art. 50 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 enunță principiul potrivit căruia pentru numirea într-o funcție de conducere persoana interesată trebuie să fi îndeplinit funcția de judecător sau procuror pentru o anumită perioadă, aceasta fiind echivalentul vechimii efective în magistratură. Curtea observă că, deși vocația pentru accederea într-o funcție de conducere este condiționată de calitatea efectivă de judecător sau procuror pe care persoana interesată trebuie să o fi avut în perioadele stabilite de lege, alin. (2) al art. 50 din Legea nr. 303/2004 derogă de la această regulă, incluzând în calculul

vechimii necesare și perioada în care judecătorul sau procurorul a fost avocat.

25. În continuare, Curtea observă că, din perspectiva vechimii necesare pentru numirea într-o funcție de conducere, situația persoanelor care au dobândit vechime într-o funcție de magistrat — judecător sau procuror — este diferită față de cea a celor care au realizat vechime în alte funcții cu profil juridic și care, la data concursului, nu au realizat încă vechimea efectivă în funcția de judecător sau procuror.

26. Curtea constată că în jurisprudența sa a stabilit, de principiu, că legiuitorul este liber să instituie condiții pentru ocuparea unor funcții sau exercitarea unor profesii (a se vedea Decizia nr. 545 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 25 ianuarie 2005). Însă, din momentul în care legiuitorul înțelege să introducă o excepție de la aceste condiții, fără respectarea exigențelor constituționale, se creează premisele discriminării între persoanele care, deși se găsesc în situații obiectiv identice, beneficiază de un tratament juridic diferit, ceea ce contravine prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală.

27. Din această perspectivă, Curtea observă că, în cazul de față, discriminarea rezultă doar din instituirea unui privilegiu în favoarea celor care au fost avocați, prin luarea în considerare a vechimii în această funcție, excluzând alte funcții care, potrivit art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, au fost luate în considerare pentru admiterea în magistratură.

28. Având în vedere cele expuse, Curtea apreciază că legiuitorul are, potrivit art. 61 alin. (1) și art. 147 alin. (1) din Constituție, atât dreptul, cât și obligația de a edicta reglementările necesare remedierii situației discriminatorii create de textul criticat.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Victor Văduva în Dosarul nr. 3.718/1/2013 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 martie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

PL nr. 746/2003

Proiect de Lege privind statutul magistraților

Nr. înregistrare:

- Camera Deputatilor: **746/18.12.2003**
- Senat: L324/20.08.2003
- Guvern: E220/29.07.2003

Procedura legislativa: cf. Constitutiei din 1991

Prima Camera: **Senatul**

Tip initiativa: Proiect de Lege

Caracter: organic

Procedura de urgenta: nu

Stadiu: Lege 303/2004
LEGE privind statutul magistraților

Initiator: Guvern

Consultati: Expunerea de motive
 Avizul Consiliului Legislativ
mai multe documente la caseta electronica a deputatului
fisa de la Senat

Derularea procedurii legislative

Data	Actiunea
17.12.2003	adoptat de Senat <i>adoptare cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constitutia României</i> Forma adoptată de Senat
18.12.2003	înregistrat la Camera Deputaților pentru dezbateri
02.02.2004	prezentare în Biroul Permanent al Camerei Deputatilor Adresa Guvernului Adresa Senatului
03.02.2004	trimis pentru raport la: Comisia juridică, de disciplină și imunități <i>termen depunere raport: 17.02.2004</i> trimis pentru aviz la: Comisia pentru muncă și protecție socială
12.02.2004	primire aviz de la: Comisia pentru muncă și protecție socială
16.02.2004	primire raport (nr.746) favorabil de la: Comisia juridică, de disciplină și imunități <i>face parte din categoria legilor organice</i>
23.02.2004	înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputatilor
24.02.2004	dezbateri în plenul Camerei Deputatilor (<i>retrimiteri la comisie</i>) <i>consultati stenograma sedintei sau înregistrarea video</i> trimis pentru raport suplimentar la: Comisia juridică, de disciplină și imunități

→CD

28.05.2004 primire raport (nr.746) favorabil de la:
 Comisia juridică, de disciplină și imunități
face parte din categoria legilor organice

31.05.2004 înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputatilor

01.06.2004 dezbatere în plenul Camerei Deputatilor
consultati stenograma sedintei sau înregistrarea video

01.06.2004 **adoptat** de Camera Deputatilor cu modificari; urmeaza mediere
adoptare cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constitutia României
consultati stenograma sedintei sau înregistrarea video
 Forma adoptată de Cameră

02.06.2004 trimitere la comisia de mediere →PA

08.06.2004 plenul Camerei Deputatilor aproba componenta comisiei de mediere
 Ioan Timiș - FSN →CD
consultati stenograma sedintei sau înregistrarea video

08.06.2004 comisia de mediere depune raportul
 Raportul comisiei de mediere →PA

08.06.2004 plenul Senatului **adopta** raportul comisiei de mediere →SE

09.06.2004 dezbatere raport comisie de mediere în plenul Camerei Deputatilor
consultati stenograma sedintei sau înregistrarea video   →CD

09.06.2004 plenul Camerei Deputatilor **adopta** raportul comisiei de mediere
consultati stenograma sedintei sau înregistrarea video

09.06.2004 depunere la Secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra
 constitutionalitatii legii →PA

10.06.2004 trimitere la Presedintele României pentru promulgare

14.06.2004 Presedintele României solicita reexaminarea; cererea de reexaminare este înaintata
 Senatului →SE

22.06.2004 **adoptat** de Senat (ca urmare a cererii de reexaminare)

23.06.2004 prezentare în Biroul Permanent al Camerei Deputatilor
 trimis pentru raport la:
 Comisia juridică, de disciplină și imunități
termen depunere raport: 28.06.2004
 primire raport (nr.746) favorabil de la:
 Comisia juridică, de disciplină și imunități
face parte din categoria legilor organice →CD
 înscris pe ordinea de zi a plenului Camerei Deputatilor

24.06.2004 dezbatere în plenul Camerei Deputatilor
consultati stenograma sedintei sau înregistrarea video

24.06.2004 **adoptat** de Camera Deputatilor (ca urmare a cererii de reexaminare)
adoptare cu respectarea prevederilor art.76 alin.(1) din Constitutia României
consultati stenograma sedintei sau înregistrarea video
 Forma adoptată de Cameră

24.06.2004 depunere la Secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra
 constitutionalitatii legii
 Forma pentru promulgare

26.06.2004 trimitere la Presedintele României pentru promulgare
 promulgata prin Decret nr. 523/2004 →PA

28.06.2004 devine Legea nr. 303/2004
 Forma promulgată

